

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 23 липня 1985 року

№ 88 (3505)

Ціна 2 коп.

КОМІТЕТ КОМСОМОЛУ І ЖИВІВ

Хто розбудить ініціативу?

У Бобринецькому районі нинішнього року розпався єдиний комсомольсько-молодіжний збирально-транспортний загін.

У народі кажуть, коли хтось щось хоче зробити, шукає можливості, коли ні — причину для виправдань... Запитання про роботу комсомольсько-молодіжних збирально-транспортних загонів привело завідувачого відділом комсомольських організацій райкому комсомолу Олександра Морозова у замішання:

— Робимо вибірку, — сказав він, гортаючи одну за одною теки зі списками комсомольців, — з'ясуємо, де хто працює... Останнім часом був дуже зайнятий...

Дивно. Жива у розпалі, на приймальні пункти надходить зерно нового врожаю, а в райкомі комсомолу досі з'ясовують, де працюють молоді водії, комбайнери, трактористи. Погляд заборга зупинився на екрані ходу збирання ранніх зернових, де вписано назви колгоспів і радгоспів (та й більш нічого), і його осяяла щаслива думка. Швидко набрав номер телефону:

— Галю, — запитав, — є в тебе збиральний комсомольсько-молодіжний?

— Є, — бадьоро відповіла Галина Миценко, секретар комітету комсомолу радгоспу імені Куйбишева.

— Чекай на мене, незабаром буду.

Галина чекала. Доки ми з Олександром добиралися до господарства, вона астигла наспіх на відправленому бланку «Комсомольського прожектора»

написати привітання комбайнеру Вадиму Дурову, який за день намолотив 67 тонн зерна. Виробіток високий, що й говорити, але того дня таке привітання вже було написане під прапором, піднятим на честь передових хліборобів. Написане, звичайно, не членами комітету комсомолу...

На прохання показати список членів комсомольсько-молодіжного збирального загону секретар відверто сказала:

— Та немає з кого той загін робити...

Але ж минулого року такий загін у цьому радгоспі був і показав себе з найкращого боку, став одним із переможців обласного соцзмагання. З методами його роботи знайомилися у багатьох господарствах області. То не вже за такий короткий час всі юнаки і дівчата, що так ударно трудилися тоді, на жнивному полі, залишили радгосп?

Виявляється, ні. Як і раніше, на хлібну ниву вивели свої комбайни молодий комуніст Анатолій Петрович і Анатолій Пукасенко. На їх честь не раз піднімали прапор трудової слави. Успішно трудяться на хлібній ниві Василь Боголюбський і Віктор Файбер. Не залишили рідні господарства молоді водії Сергій Мірошніченко та Віталій Дорошенко. Чимало в радгоспі трактористів комсомольського віку. І навіть на ваговій відправляють зерно нинішнього врожаю комсомолки Алла Власова та Віра Мічкур.

Отже, є з кого «робити» комсомольсько-молодіжний збирально-транспортний загін, результати роботи якого минулого року так радували. Потрібне тільки бажання, ініціати-

ва. А її якраз і бракує комітетові комсомолу радгоспу, як, до речі, і комсомольським організаціям інших господарств району, бо в жодному з них таких загонів не організовано.

Це наслідки, а в чому ж причина? Перша і, мабуть, найважливіша — підбір і розстановка комсомольських працівників у первинних організаціях району. Галина Миценко довго хворіла і тільки кілька днів тому з'явилася на роботу. Але ж до комітету обрано сім чоловік, є заступник секретаря комітету комсомолу — Ольга Середня. Але директор радгоспу П. І. Момот надав їй відпустку (без згоди райкому комсомолу) перед початком жнив. Керівники господарств у багатьох випадках не вважають за потрібне радитися з комсомольськими працівниками, мовляв, усі вирощене зберемо, бо маємо достатньо високоякісної техніки. Оце, мабуть, і є друга причина.

У радгоспі імені Куйбишева запроваджено систему прапорців, що повинні стимулювати якість роботи комбайнерів. Знімуть з машини, приміром, синій прапорець, комбайнер втрачає певний процент премії, зелений — ще більше і т. д. Система впроваджена (діє безвідмовно). Голова профкому радгоспу І. О. Бутирін виїхав у поле з такими прапорцями.

— А куди саме?

— Не знаю, — відповіла Галина, — він з нами не радиться.

Ось так. Комітет комсомолу на жнивах поки що проявляє пасивність. Не діє «Комсомольський прожектор». А жнива — у розпалі. Чи знають про все це в райкомі комсомолу?

В. ШАРИЙ,
спецкор «Молодого комуніста».
Бобринецький район.

З досвіта до темна не змовкає дивигін «Півні» братів Валерія і Микола Соковичів з колгоспу імені XX з'їзду КПРС Петрівського району. З початку жнив хлопці намолотили 50 тонн зерна. А водій Віктор Скрипник оперативно відвозить хліб до колгоспного току. Злагоджено працює цей комсомольсько-молодіжний колектив.

На знімку: брати Соковичі.

Фото С. ФЕНЕНКА.

ГОСТРИЙ СИГНАЛ

Самоскидом на стадіон

Про пристрасть футбольних болільників складають легенди. І не даремно. Ні град, ні злива, ні сніг, ні дощуваний вітер не проганяє з трибун справжніх болільників, коли на полі грає улюблена команда.

Не викликає сумніву і вірність команді своїх земляків водія самоскиду КДЛ 61-88 Новгородівської райсельгосптехніки. 13 липня, у гарячу жнивну пору, цей автомобіль, навантажений сіном, підводив до роботи закріпленого за ним комбайна і вже намолотили більше 2 тисяч центнерів зерна.

ЗНАМ'ЯНСЬКИЙ РАЙОН. Першість серед комбайнерів колгоспу імені Ульянова, зайнятих на обмолоті хлібів, утримує комсомольсько-молодіжний екіпаж, який очолює П. В. Костюченко. З бункера свого СК-5 молоді хлібороби вже видали понад 2 тисячі центнерів зерна.

М. САВЕНКО.

ПРЕС-ЦЕНТР
ПОВІДОМЛЯЄ

ДОВРОВЕЛИЧКІВСЬКИЙ РАЙОН. Комсомолец Володимир Дідуз з колгоспу імені Шевченка минулого року зайняв перше місце серед жаткарів району. Ударно працює комсомолец і на цюгородіжних жниввах. За день жаткою ЖРС-4,9 він скошує хліба на 30—35 гектарах.

«Парадокси» господарювання

У НАШІЙ області трудиться великий загін керівників сільського виробництва, які очолюють трудові колективи, мобілізують їх на виконання завдань. Продовольчої програми країни. І кожен з них сьогодні не обходиться без знань наукової організації праці, нових сільськогосподарської науки, економічних розрахунків і аналізу. Адже все це для справжнього господаря служить багатим арсеналом успішного ведення хліборобської справи на селі.

Думається, що повагу тих, хто веде господарство з олівцем у руках, не пройде книга Геннадія Лисичкіна «Тернистий путь к изобилию». Автор книги — великий знавець економіки, вчений. Після закінчення інституту очолював колгосп, потім був оглядачем центральних газет з питань сільського господарства республік країни і зарубіжного досвіду.

Нова книга Г. Лисичкіна, написана публіцистичною мовою, розповідає про... «парадокс» господарювання. Читачу автор пропонує часом несподівані розв'язання господарських проблем.

Ми часто торкаємося теми шанобливого ставлення до хліба, як основного продукту харчування. Г. Лисичкін у своїй книжці «Тернистий путь к изобилию» розповідає про хліб як основу політичної сили і могутності країни. Яким чином підвищити урожай пшеничного продукту — пшениці? Питання, яке хвилює сьогодні і вченого, і хлібороба. Але саме життя вимагає його найшвидшого розв'язання. Потреби людини в споживанні хлібопродуктів зростають з кожним роком.

З неослабним інтересом кожний спеціаліст і керівник прочитає паріє в цій книзі «Гектар, центнер, карбованець». Господарювати — це постійно аналізувати, рахувати, прогнозувати. Про це неправо пише Г. Лисичкін.

Іх парієх образно розповідає про хліб як основу політичної сили і могутності країни. Яким чином підвищити урожай пшеничного продукту — пшениці? Питання, яке хвилює сьогодні і вченого, і хлібороба. Але саме життя вимагає його найшвидшого розв'язання. Потреби людини в споживанні хлібопродуктів зростають з кожним роком.

З неослабним інтересом кожний спеціаліст і керівник прочитає паріє в цій книзі «Гектар, центнер, карбованець». Господарювати — це постійно аналізувати, рахувати, прогнозувати. Про це неправо пише Г. Лисичкін.

«Спробуйте серйозно вивчити причини промахів в окремих колгоспах з кукурудзою, травами, комплексам. — пише автор, — і ви побачите низку проблем, які вирішувати необхідно з урахуванням місцевих умов, усього їх вивчення».

Цікавий нарис «Людина, кооперація, суспільство». В ньому автор нагадує вислів В. І. Леніна, що особиста зацікавленість піднімає економіку, що соціалістичну економіку необхідно будувати не на ентузіазмі безпосередньо, а при ентузіазмі, народженому Жовнем. Лисичкін розкриває причини, які часом заважа-

ють робітникам, колгоспникам проявити особистий інтерес, ініціативу в прискоренні росту продуктивності праці. Ставлення в колективі до передовика і новатора, наслідування його, наявність у керівника стимулів для мобілізації резервів на виконання планів — все це надзвичайно важливо в трудовому колективі. Нехтування цим є однією з головних перешкод на шляху прискореного росту продуктивності праці.

Одні з парієв автор назвав «Сільські парадокси». Заслуга і цінність нарисів, як і всієї книги Г. Лисичкіна, в тому, що він не тільки показує парадокс

господарювання, але й вказує шляхи їх усунення, висвітлює досвід кращих керівників. Наприклад, розповіді про белгородські експерименти в сільському господарстві, досвід наших друзів з Болгарії і Угорщини наголошують на важливості економічної науки.

«Труднощі часто виникають не там, де не вистачає коштів, засобів, — наводять слова в книзі одного спеціаліста Г. Лисичкіна, — а там, де немає здорових, перспективних ідей. Без них не сформується живе економічне мислення, основане на справжніх знаннях об'єктивних законів». Думка ця особливо запам'ятовується, коли дочитуєш останні сторінки цієї книги про складний механізм сучасного господарювання.

М. ЛИТВИНЕНКО.

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

ДРУГЕ НАРОДЖЕННЯ

Був час, коли село Сонцеве Устинівського району уявлялося неперспективним. Осиротіло дивилися порожніми вікнами покинуті хати. Все рідше можна було почути на вулицях села дитячий сміх. Віднедавна колгосп очолив молодий голова Олексій Анатолійович Швагер.

Назва «неперспективне», у якій звучали смуток та безнадія, перестала в'язатися із сучасним Сонцевим. Ростуть побудовані силами колгоспу «Більшовик» будинки для молодих сімей, відкрився і працює клуб. Чимало паркань викликало старе приміщення школи. Морально застаріле, воно вже давно зовсім не відповідало вимогам нашого часу. І у колгоспі вирішили: будуватимемо школу власними силами. Звичайно, доводилося чути задоволені запитання: навіщо у такому маленькому селі школа на 190 місць? О. А. Швагер з цього приводу говорить:

— Починаючи будівництво школи, ми дивилися в день завершення. Уже з 1987 року кількість учнів у школі різко зростає. Крім того, будуючи її, ми прагнемо до того, щоб реформа школи якнайшвидше впроваджувалася в життя.

І вересня до школи придуть вчитися і шестирічні діти. Для них будуть влаштовані кімната для відпочинку, ігрова кімната, клас для занять. Та й усім, хто займатиметься в цих світлих просторах класів, буде затишно і зручно.

Разом з другим секретарем Устинівського райкому ЛКСМУ Володимиром Литвином ми йдемо другим поверхом школи. З вулиці крізь величезні вікна ллються потоки сонця. Повітря насичене запахом свіжополієних стін та стружки. Скрізь люди у робочому одязі.

Не випадковим був мій приїзд на будівництво Сонцевської восьмирічної школи. До редакції надійшов гострий сигнал про те, що на цусковому об'єкті у Сонцевому не вистачає матеріалів для завершення ро-

біт. З В. Литвином ми потрапили на спільну летучку, у якій взяли участь заступник голови Устинівського райвиконкому М. М. Будик, завідувач відділом народної освіти С. Ф. Макуха, колгоспні будівельники та представники Бобриньського ПМК-6, який виконує на будівництві частину робіт. На цій летучці велася предметна розмова про те, що треба зробити, щоб школа була зана вчасно. Немає оліфи? Посилайте машину в районний центр, де для школи оліфа вже виписана. Немає плиток для облицювання школи — питання складніше, але і його можна розв'язати. І вишукуються шляхи до розв'язання. Так спільними зусиллями підводяться роботи до завершення.

Вже новістю виконані штукатурні роботи, настелено дощата підлога, на другому поверсі закінчуються сантехнічні та електроосвітлювальні роботи. Звичайно, є на будівництві і свої проблеми. Так, для виконання робіт необхідні азбестоцементні труби. Їх давно мав завезти на об'єкт Бобринський ПМК-6, але досі труби немає. Не вистачає 5 тонн вапна, немає сілікатної цегли.

Будівництво школи веде господарським способом. Нині на цусковому об'єкті столярні, штукатурні, електричні роботи виконують вчителі Сонцевської восьмирічки, вчителі із сусідніх сіл, працівники районного відділу народної освіти. А позабаром до опораджувальних робіт підключаються ще й батьки учнів школи.

До експлуатації школа має бути зана 20 серпня. І треба зробити все, щоб першого вересня школа гостинно розчинила двері перед тими, хто вчитиметься в цих стінах, хто вивчатиме, а потім і сам писатиме історію села Сонцеве, яке переживає нині своє друге народження.

О. АНОХІНА,
спецкор «Молодого комунара».

Хороші

будуть

кадри

У нашому селі Іскрівка десять днів працювали дві групи учнів шкільного відділу Олександрійського педучилища ім. В. О. Сухомиря. З ними були викладачі Олена Костинініна Паціюченко та Ольга Володимирівна Митас. Вони приїхали до нашої школи, щоб допомогти вчителю за пропан-

ними культурами. У вільний час відвідували будинок культури, часто заходили в бібліотеку. Старалися бути корисними людям, виступали перед жителями села з концертами. Тактовні, ввічливі, щирі, привітні дітвора. Жителі села щиро вдячні колективу педучилища за хороше виховання майбутніх педагогів. Чудові кадри для шкільного закладу!

Є. КУЛЬШЕНКО,
секретар територіальної партійної організації.

с. Іскрівка,
Петрівський район.

«На самоті»

У статті під таким заголом йшлося про долю солдатської вдови із Знамен'я Ганни Степанівни Янчук — дружини загинлого машиніста паровоза, майора воєнно-комсомольця, який також загинув в роки Великої Вітчизняної війни. Цю літню жінку, яка осліпла, обділили увагою в локомотивному депо, що мало взяти шефство над вдовою, минають її хату й тимурівці. Формально поставили до своїх обов'язків і у відділі робітничого постачання Знаменського відділення Одесько-Кишинівської залізниці.

На публікацію редакція

отримала відгуки наших читачів. Написали нам колись фронтівки з Кіровограда І. С. Грекул, К. А. Ващенко, О. І. Голуб. Вони відзначають, що подібних випадків у нас дуже мало, випадок із Г. С. Янчук, очевидно, поодинокий, але й він недопустимий. «Гарно ми живемо, — підкреслює гвардії старшина у відставці І. С. Грекул, який бив ворога на вулицях Сталінграда, — і всі повинні пам'ятати, що ці шасливі дні для всіх нас завоювали солдати 41-го і 45-го, Генерал Чуйков говорив нам: «Ви зробили неможливе, і подвиг ваш ніколи не за-

Начальником електромеханічного цеху Заваллівського графітового комбінату працює молодий комуніст Віктор Малін. Умільний керівник і організатор. Цей колектив завжди прагне працювати якнайкраще.

Віктор — пропагандист системи комсомольської політосвіти. Нині заняття немає. Але керівник цеху обов'язно пропагандиста із себе не зняв. Віктор Малін вболіває про те, чим займається колектив, як справляється з виробничими завданнями і громадськими дорученнями кожного юнака і дівчини.

На знімку: В. МАЛІН під час чергової бесіди з молоддю.

Фото М. САВЕНКА.
Гайворонський район.

Нині в такому районному містечку, як Новоукраїнка, щодня в медитверезник «просяється» на поцілю в середньому п'ять-шість чоловік. В дні заробітної плати чи авансу — п'ятнадцять — двадцять. І для того, аби медитверезник «виконував план» (в деякого ще й досі така думка — тверде переконання), найбільше допомагають місцеві магазини, буфети, манічки, закусокні... Що це так — рейдова бригада «Молодого комунара» береться довести конкретними фактами.

До літа, тобто до часу, коли в дію вступив Указ Президії Верховної Ради СРСР «Про посилення боротьби з пияцтвом», в Новоукраїнському районі спиртні напої можна було взяти в 111 торгових точках. Практично всюди, де продавалися харчові продукти (такі в районі 119). На сьогоднішній день спиртні напої можна купити, як твердять в райвиконкомі, в 68 торговельних закладах. Це на папері. А насправді?

Загляньмо в підсобне приміщення закусокної № 9 Новоукраїнського комбінату громадського харчування, що в селі Рівному: воно запридане ящиками з різних сортів вином, горілкою, коньяком. Ніякого тобі спеціалізованого відділення, поряд з харчовими продуктами першої необхідності. Де гарантія, що спиртні напої не продаються? Хоча дозвіл райвиконкому на продаж спиртних напоїв вилучений ще другого липня, але за півмісяця не спромоглися забрати ящики. А мусили б це зробити водночас.

— Голова сільської Ради разом з представником із району заходили, та й сама я до них стукалась, бо ці ящики мені, як б'льмо на оці, — жаліється завідувача закусокною О. Г. Ковтун. — Але далі обіцянок справа не посувається...

Подібних фактів у районі чимало. За день до відділення Рівного рейдова бригада побувала в буфеті № 2 комбінату громадського харчування в Новоукраїнці.

— Маєте дозвіл райвиконкому на продаж спиртних? — запитали ми буфетницю.

— Ні.
— А продаєте?
— Ні, де ви бачили...

Ми справді не бачили, тому вирішили подивитися.

— В нас нема ні випалених горілок, — впевнено сказала буфетниця, сподіваючись, що цим переко-

змінна її. Свідомо йшли на абсолютне порушення правил торгівлі спиртними напоями. Знали про це в комбінаті, в комісії по боротьбі з пияцтвом і алкоголізмом при райвиконкомі, але запліснули очі. Тому й є підстави у рейдової бригади допускати, що в Новоукраїнці боротьба з пияцтвом й алкоголізмом поки що вважають короткостроковою,

ТВЕРЕЗІСТЬ

НА КОЖЕН ДЕНЬ

ЯК БІЛЬМО НА ОЦІ

нає і заступить нам дорогу до підсобних приміщень. В двох невеличких кімнатах, аж ніяк не обладнаних для зберігання спиртних, стояло стільки ящиків з пляшками, що можна було подумати — тут тільки й продають що вино та горілку. А Фаїна Степанівна Красильникова, буфетниця, заперечувала. Аж поки ми не попросили накладні, в яких чорним по білому були записані реалізовані з 5-го по 15 липня 38 пляшок «Совіньону», 18 пляшок «Виноградного», 11 — «Зеленого Веленту», 3 — «Оксамиту України», 13 пляшок коньяку й інших спиртних напоїв. Всього 110 пляшок.

— Я не один раз зверталася до директора тов. Бауліної, щоб дала транспорт, бо сама й його не перевезу. Та й магазини відмовляються таке вино брати, — шукала виправдань буфетниця. — Шнує вино почало зривати корки, то мені однаково — чи платити за зіпсовані, чи штраф. Тому й почала продавати...

— Коньяк теж має власність зривати корки? Мовчання.

Відпускала спиртні напої не тільки Фаїна Степанівна, а й друга буфетниця,

тимчасовою кампанією. Порушення згаданого Указу підтверджують це припущення.

В продуктовому магазині № 2 села Рівного дозвіл райвиконкому на продаж спиртних є, але спеціалізований відділ не обладнаний. Гастроном № 1 райспоживспілки в центрі Новоукраїнки зараз на ремонті, тому тимчасово перенесений до благенького будиночка, в якому бракує спеціалісту.

— Ремонтують київська бригада й місцеві будівельники наш гастроном уже півроку і не видно завершення цих робіт ні кінця ні краю, — говорить старший продавець магазину Г. І. Крива. — Ніхто нічого навіть не обіцяє. А ми постійно не справляємося із планом товарообороту, переживаємо за ящики із горілкою, коньяком, які знаходяться за такими дверима, що турні рукою — вони й вискочять...

У гастрономі № 2 є спецвідділ, але коли рейдова бригада навідалася сюди після восьмої години вечора, в підсобному приміщенні знаходились п'ять ящиків горілки, ящики з вином. Продавці це порушення пояснювали відсутністю на той час вантаж-

ника. Неспроможне пояснення й виправдання. А те, що в цьому гастрономі беруть спиртне в будь-який час аби тільки він був відчужений, — можна не сумніватися. Хоч продавці знають напевно — коли можна продавати, а коли не можна. Правда, й у цьому є підстави засумніватися. У буфеті «Вітерець», який не має дозволу райвиконкому на торгівлю спиртним, ще й досі за прилавком на стілі, на видному місці висить рамка з заклеєними правилами роздрібної торгівлі спиртними напоями. Тому рейдову бригаду не здивувала знайдена під прилавком порожня пляшка з-під плодово-ягідного вина, на якій чітко був відбитий штамп підприємства громадського харчування.

Торгують за давніми правилами і продмаг № 1 із спецвідділом, що знаходиться поблизу цукрового заводу й інших підприємств, гастроном № 1, під боком у якого середня школа. Торговля спиртним їм дозволена. От тільки чому?

В багатьох трудових колективах Новоукраїнського району на зборах справедливо й принципово засуджується пияцтво. Чимало претензій у робітників і колгоспників до магазинів, буфетів, закусокних, які продовжують по-стачати медитверезник любителями заглянути в чарку. Вони, ці заклади торгівлі, — як б'льмо на оці в багатьох трудових колективах. Тому пропонуємо трудящі знати цю полуду. Та видно, торговельникам це б'льмо це заважає. Бо вони просто заплісують очі.

Рейдова бригада:
М. І. ДУБІВКА — начальник відділу юстиції облвиконкому, **А. Г. СОРОКІН** — інспектор відділу охорони громадського порядку управління внутрішніх справ облвиконкому, **Л. М. МУШТОВАТА** — стажер відділу загальної нагляду обласної прокуратури, **В. БОНДАР** — спецкор «Молодого комунара».

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МК»

ще випадки (хоч і поодинокі, виняткові) формалізму у ставленні до ветеранів.

На статтю «На самоті» редакція отримала відповідь від начальника відділу робітничого постачання Знаменського відділення залізниці А. І. Кучеряка, яка повідомляє, що працівники ВРП відділили солдатську вдову, вивчили її запити, вжити необхідних заходів, спрямованих на краще обслуговування інвалідів Великої Вітчизняної війни і, зокрема, солдатської вдови Г. С. Янчук. А ось з місцевим комендомативним депо і з місцевим комсомолом редакція досі не отримала відповіді.

будуть». Так, про подвиг не забули. А от солдатську вдову обділили увагою. Дуже прикро, що це чергові люди, які байдужі до чужого горя.

Написав у редакцію і учень Знаменського профтехучилища № 12 Ігор Столярчук, який у травні повідомив про те, як живе Г. С. Янчук. Тепер юнак ділиться радістю: «Я і мої однокласники, хлопці і дівчата, йдемо до Ганни Степанівни гутом — щоб допомогти...».

Є листи й іншого змісту. Наприклад, курсант Кіровоградського ЛШУ Петро Гучен, обурюючись тим, як поставилися у Знаменці до солдатської вдови, пише, що в Кіровограді теж є такі випадки. Наприклад, ветерани, котрі живуть в будинку № 92 по вулиці Воронського, ходять далеко

по воду, бо колонку, яка була в їхньому дворі, зруйнували. Як підтвердження до слів комсомольця Гучен надіслав фотокартку, де зображена 86-річна бабуся і хлоп'я, котрі несуть воду з далекої вулиці.

Інший випадок. Мешканці будинку № 60, що по вулиці Володарського, подзвонили по телефону в редакцію і повідомили, що їх сусід Г. А. Мельник у дні святкування 40-річчя не отримав ювілейної медалі, привітання і подарунка з районного відділу соціального забезпечення. А він людина заслужена — колишній начальник штабу партизанського з'єднання М. І. Наумова, один з організаторів партизанського руху в Чехословаччині — нагороджений багатьма орденами і медалями. Редакція перевірила, і

все підтвердилось. Григорій Арсентійович нині воярин. А слідопити і тимурівці СШ № 6, що поруч, не навідаються до ветерана.

Через декілька днів після свята 40-річчя Перемоги отримала ювілейну медаль Т. Т. Гуца — як учасниця трудового фронту в роки війни. Тоді, у перші травневі дні, не поклали жінку-пенсіонерку в інститут житлово-експлуатаційної ділянки № 9 (Т. Т. Гуца мешкає по вулиці Бєлєва). Про те, що їй по-жінці вручили медаль, подруга по роботі М. М. Волощук.

Так, ми шануємо ветеранів, ми завжди йдемо назустріч вдові солдатській, ім — наша увага, сердечність, наш земний уклін, наша шана. Та ось, як свідчить редакційна пошта, є

ТВОЄ ДОЗВІЛЛЯ

ЩО ЗА КЛУБ БЕЗ БАЯНІСТА...

Центральний Комітет КІРС прийняв постанову «Про заходи по поліпшенню використання клубних закладів і спортивних споруд». У ній, зокрема, зазначено, що рівень роботи закладів культури ще відстає від швидкого зростання духовних запитів трудящих. Коментуючи постанову, газета «Правда» писала 22 червня ц. р.: «У проведенні дозвілля слід підвищити роль самодіяльності, ініціативи і творчості населення... Необхідно зміцнити клуби, будинки і палаци культури, особливо на селі, кваліфікованими кадрами...». Як із цим справля в Новгородківському районі? Про це сьогодні розповідає працівник сфери культури.

Самодіяльна художня творчість у нашому районі розвивається в кількох напрямках. Ще зовсім недавно не мали жодного драмгуртка, а знайшлися молоді ініціативні керівники, і тепер сталять спектаклі чотири колективи — районного будинку культури, міського, Великокочелівського та Новоандріївського клубів. В останньому добре працює молода завідувача Галина Ковалик. Поставлена колективом п'єса «Учитель» мала великий успіх.

Новгородківський міський будинок культури має хороший хор (художній керівник комсомолка Надія Бархота), його показували по телебаченню. Цікава програма вокального ансамблю «Вишивальниця», в якому співають учитель, працівники дитсадка, колгоспниці. Аматори цього закладу підготували літературно-вокальну композицію «Весільна неді-

ля» — в її основі радянські обряди. На сцені відбуваються сватання, заручини, дружки співають весільні народні пісні. Хотілося б, щоб глядачі у залі щось запозичували з цієї програми для себе, бо надто вже збіднені часом весільні ритуали.

Успішно виступає танцювальний колектив під керівництвом комсомолки Лариси Ющенко. Агітатори будинку культури виїждять під час важливих сільськогосподарських кампаній на поля у складі районного агітпоїзда. До програми «Хвала рукам, що пахнуть хлібом» входять пісні, танці, художнє читання, інтермедії.

Проводяться в цьому закладі і такі цікаві заходи, як вечори-портрети. Наприклад, запам'яталося всім ушанування ветерана війни і праці І. І. Демченка, а також вечори «Від усієї душі», організовані на зразок телевізійних.

Треба зауважити, що великого значення надає культосвітній роботі і сприяє її жвавості голова колгоспу імені Шевченка Ю. С. Білан.

Варті уваги і аматорські колективи Петрокорбівського клубу — оркестр шумових інструментів, агітбригада, жіноче вокальне тріо, яке підбирає такі українські пісні, що їх мало де й почуєш — напівзабуті, але ніяк не гірші від усіх відомих.

Тарасівським будинком культури керує комсомолка Віра Сушицька. Тут своя специфіка творчості — агітбригада має націлену на боротьбу з пияцтвом програму: звучать частівки місцевих авторів, що таврують ганьбою алкоголіків і прогульників. Є тут і вокальний ансамбль «Голоси». У клубі відбуваються урочисті посвячення молодих у колгоспну сім'ю. Керівництво місцевого господарства за хорошу культосвітню роботу заохочувало аматорів експедіцією до Києва.

Можу відзначити ще й вокальний ансамбль Новомилошівського сільського клубу, там теж молода завідувача — Тетяна Козьма. А от у селах Дубівці, Білопільні та Клуби, але з самотніми людьми погано. Немає молоді — це одне, але ж відсутні й фахівці. Та і взагалі в районі існу-

ють труднощі із забезпеченням спеціалістами з культосвітньої роботи сільських клубів. Я вважаю, що найперспективніший шлях у цьому — посилати на навчання колгоспних студентів (у нас у районі їх поки що лише двоє). Чому саме такі люди зможуть довгий час працювати в селі, довго пояснювати не треба: є де жити, звикли, знають здібності і нахили односельців. А приїжджати до квартири нема, то пообідати ніде — річ зрозуміла...

Хоча є в нас господарства, де і прибулий спеціаліст приймають добре — колгоспи оплачують їм проживання на квартирі. Буває, що є закладом, але нема баяніста — а яка вже там самодіяльність без музики? Важко завідувачам сільським закладами культури ще й тому, що він, як правило, в одній особі і зав, і зам, і господарник, і художній керівник. У тих господарствах, де знаходять можливість платити керівникам окремих гуртків, туди люди йдуть працювати охоче. Це можна сказати про колгоспи імені Мічуріна, імені Шевченка, імені Димитрова, імені Орджонікідзе.

Л. ДЯЧЕНКО,
інспектор Новгородківського районного будинку культури.

Лідери НА П'ЕДЕСТАЛІ
з юніорів

Обласний спорткомітет визначив кращих спортсменів, які відзначились у турнірах різного рангу за шість місяців 1985 року:

Наталія РАБАР — перше місце з бігу на 400 метрів на І республіканських юнацьких спортивних іграх, рекордсменка області, член збірної УРСР (тренер А. М. Тесленко — ДСТ «Авангард»);

Олеся ДУДНИК — перше місце з багатоборства (гімнастика спортивна) на І республіканських юнацьких спортивних іграх (тренер Е. П. Нечай — ДСТ «Динамо»);

Тетяна КУБРАК — перше місце в юнацькій першості УРСР з міжнародних шашок, шосте місце на чемпіонаті України (тренер П. М. Кубрак — ДСТ «Спартак»);

Юрій ЦИМБАЛЮК — друге місце з плавання (комплекс) на 400 метрів і друге місце з плавання (дельфін) на 200 метрів на І республіканських юнацьких спортивних іграх, член збірної УРСР (тренер Ю. М. Нагорний — ДСТ «Авангард»);

Галина КОТОВА — друге місце з бігу на 2000 метрів — республіканський легкоатлетичний крос, присвячений 40-річчю Великої Перемоги, член збірної УРСР (тренер М. В. Самборський — ДСТ «Колос»);

Наталія КУЧМЕНКО — перше місце в першості УРСР з боротьби дзюдо (тренер В. С. Ханцевич — ДСТ «Колос»);

Сергій КОТИК — третє місце з бігу на 800 метрів на І республіканських юнацьких спортивних іграх, член збірної УРСР (тренер М. В. Самборський — ДСТ «Колос»);

Гульнара АМЕЄВА — третє місце в складі збірної республіканської ради ДСТ «Авангард» з хокею на траві на І республіканських юнацьких спортивних іграх, член збір-

ної УРСР (тренер В. Ф. Шептицький — ДСТ «Авангард»);

Євгенія ІГНАТЕНКО — третє місце в складі збірної республіканської ради ДСТ «Динамо» з кульової стрільби на І республіканських юнацьких спортивних іграх (тренер Ю. В. Язиков — ДСТ «Динамо»);

Костянтин МАНДРИК — перше місце в першості УРСР зі стендової стрільби, член збірної СРСР (тренер І. К. Вільний — ДСТ «Колос»);

Маргарита ЗАЯЦ, Олена ЧЕРНЬОВСЬКА — другі місця в першості УРСР зі стендової стрільби (тренер І. К. Вільний — ДСТ «Колос»);

Михайло КУСТОВ — перше, друге, третє місця на зимовій першості УРСР з плавання (тренер В. В. Манько — ДСТ «Авангард»);

Наталія ЛЕСЕВА — друге, четверте, п'яте місця у міжвідомчому чемпіонаті УРСР зі спортивної гімнастики (тренер Е. П. Нечай — ДСТ «Динамо»);

Володимир БІЛОКОНОВ — друге місце на міжвідомчій першості УРСР з легкої атлетики серед юнаків (тренер В. В. Черкас — ДСТ «Колос»);

Сергій ПАЛЬЧИКОВ — перше місце в матчі НДР — СРСР, член збірної країни (тренер В. В. Манько — ДСТ «Буревісник»);

Сергій НЕНЬКО, Юрій ГАВРИЛЕНКО, Андрій БУРЦЕВ — треті, четверті місця в зимовій першості України з плавання — тренер Ю. М. Нагорний — ДСТ «Авангард»);

Юрій ГЛУШКО, Сергій КАЛЕНЮК — треті місця на І республіканських юнацьких спортивних іграх з веслування на байдарках і каное (тренер В. В. Санжара — ДСТ «Авангард»);

Всіх цих спортсменів занесено до Книги пошани облспорткомітету і нагороджено пам'ятними свідоцтвами.

ФУТБОЛ

Минулої неділі кіровоградська «Зірка» в Дніпропетровську зустрічалась з місцевим «Металургом». Цей матч закінчився перемогою наших земляків — 4:2. Голи забили Л. Федоров (2), С. Ралюченко (1), четвертий — місцеві футболісти в свої ворота.

Тепер в активі кіровоградців 28 очок, 11 вигра-

шів, 6 нічиїх, 7 програвшів, різниця забитих і пропущених м'ячів — 29—22.

У Кіровограді на стадіоні «Спартак» закінчилась першість центральної ради ДСТ «Буревісник» з футболу. Переможу тут здобули лєнінградці, срібні нагородні вручено футболістам Казахстану, бронзові — спортсменам України. Укомплектовано збірну «Буревісника» для участі в міжвідомчій першості країни. До її складу ввійшло 6 футболістів нашої республіки. Серед них кіровоградці С. Казаков, С. Лактіонов, С. Тасанов.

Щоб гартувати ВОЛЮ

20 липня у селі Дмитрівці Знаменського району великим спортивним святом було відзначено відкриття оздоровчого військово-спортивного табору «Спартаківець», який працюватиме на базі СПТУ № 39. 150 учнів професійно-технічних училищ області протягом зміни братимуть участь у походах по місцях бойової слави, у спортивних змаганнях. Тут же вони проходять курс військової підготовки.

На свято, приурочене відкриттю «Спартаківця», завітали гості Героя Радянського Союзу М. М. Линник, ветеран Великої Вітчизняної війни А. І. Коваленко.

О. ПОРКУЯН, старший методист будинку художньої і технічної творчості обласного управління профтехосвіти.

Терези

КОНКУРС
«ПРОБА ПЕРА»

СЛОВА

Заняття обласної заочної літературної студії «Сівач» при «Молодому комунарі» веде член Спілки письменників СРСР поет Валерій ГОНЧАРЕНКО.

Десятки, сотні листів надходять до редакції від початкуючих поетів і прозаїків. Літературна пошта збільшилась цього року особливо: «Молодий комунар» проводить літературний конкурс «Проба пера». В царину красного слова попадають зовсім юні кіровоградці і вже обтяжені життєвим досвідом посивілі автори. Мережастся рядки про трудові будні і красу рідного краю, героїчне минуле і заповітне майбутнє. Поетично говорять про осінні робітники Валерій Сиднін: «Зорі синю воду сьорбляють з криниці. Ліс рушає в осін хрещату стовбуром». Інженер Марія Білошенко піднімає вічну тему любові до матері, у зворушливо простих катренках на кшталт: «І скільки б шляхів не лягло, зуміємо всі подолати. Бо нас зігріває тепло, яке випромінює мати».

Поетів, присвячених вогненним шляхам війни і фронтовим побратимам, надіслав Олександр Парфенов, над суттю буття сучасника задумується у своєму творі Любов Голючан, оспівдується у своїй любові до рідного села Наталя Коркач, інтимну лірику пропонують молодіжці Олександр Король, Надія Гриценко, Алла Колісниченко, Василь Кучеренко, Анатолій Таран, Олег Величко та багато інших.

Написано чимало. Але, на жаль, із цієї величезної маси віршованої продукції вирізняються лише кілька...

строф (і всього лише!) своєю досконалістю. Деякі наші автори не розуміють елементарних речей у віршуванні.

Шановні наші колеги, коли ви кладете на терези слова палке бажання писати вірші, не забувайте додати до цього і серйозне ставлення до такої складної і відповідальної справи як творчість. Саме в ній дуже легко спійматись на гачок самообману, коли фальшиві камінці псевдопоетії сліплять очі сонячними зайчиками банальних епітетів, порівнянь і метафор.

Позаяк розбір віршів ми робимо не заради якогось критиканства, то під цитатами прізвищ авторів ставити не будемо. Погодимось на істині, що всі ми — учні її величності Поетії, яка не терпить лінивих і байдужих натур.

Отже, як ми пишемо. Ось перший приклад:

Дивлюсь я на сонце
і серцем радію.
І молодість —
і гордість дні.
І піби для тебе єдині
лілію, Шлю погляди, дарю
тобі.

Що тут можна збагнути? Автор дивиться... на сонце, мабуть, через темні окуляри, бо навряд чи він душею радіє би. Молодість — це прекрасно. Але про яку гордість ідеться у строфі? Не зовсім зрозуміло, що саме поет леліє, чому в слові «дарю» (краще — дарую) робить неправильний наголос і надто вже примітивно римує: «дні — тобі»? І це дає не найгірший «куплет» із його творів.

На жаль, подібних випадків можна наводити безліч. Трафаретні художні образи: «весна — то молодість», «голубе облако, улыбчивое солнце», «воля стальная», словесні покручі: «дарую тобі ції строчки», «...не дуя в уст — тисячі мертвих душ», слабенькі рими: «спасать — угрожать», «мечта — судьба», «красна — пора», «читавшь — не знаешь» і ще кілька десятків на них подібні.

Так от, про останнє. Сьогодні ми з вами розглянемо немаловажний елемент поезії — риму. Саме так називаються співзвучність клаузул (кінцевих складів). Щоправда, останнім часом набула популярності ще так звана корінна рима, де збігаються звуки (а не букви) на початку слова. Основні різновиди рими: чоловічі, з наголосом на останньому складі, жіночі — на передостанньому, дактиличні з наголосом на третьому складі від початку слова і відповідно (дуже рідкісні) гіпердактиличні.

Пропонуємо перше домашнє завдання всім учасникам нашої заочної літературної студії. Спробуйте написати вірш на тему літа, в якому зустрічались би рими: жнива — співа; пшениця — лиця; степ — росе; дороги — тривоги. Зичимо вам успіхів!

Надсилаючи листи до редакції, обов'язково вказуйте точну адресу і пишність повністю ім'я та по батькові. Чужі твори (мовляв, подруга сама соромиться свої вірші показувати) нам не надсилайте. Листи анонімних авторів ми розглядати не будемо. Чекаємо ваших листів.

Як уже повідомлялося, першого липня завершився конкурс кіоскерів і продавців магазинів по культурі обслуговування покупців, організований обласним агентством «Союздрун» разом з редакцією газети «Молодий комунар». Переможцями визнано працівників кіоску № 30 обласного центру — Я. А. Яновського та І. П. Сударькіна.

Вітаємо переможців і зичимо їм та іншим їх колегам щодня дарувати частину свого гарного настрою всім нам — читачам.

Фото В. ГРИБА.

м. Кіровоград.

ВІВТОРОК

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.35 — Мультфільм. 9.05 — Документальний телефільм. 9.40 — «Звучить дудук». Фільм-концерт. 10.10 — Фільм-дитячий. «Брати Комарови». 11.05 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Документальний фільм сесаністичних країн. 15.20 — Телефільм для дітей. «Школа». 2 серія. «Чубук». 16.25 — Новини. 16.30 — «Поклонання». Про песоюзний конкурс радіомонтажників. 17.00 — «Зустріч в Єгипті». Теленарис. 17.30 — Стадіон для всіх. 18.00 — Сучасний світ і робітничий рух. 18.30 — У кожному малюнку — сонце. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Наука і життя. 19.30 — Документальний фільм. 21.00 — «Час». 21.35 — Естрадний огляд. 23.25 — Сьогодні у світі.

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — «Рівняється на попіт». 11.20 — Художній фільм «Невістка». 12.35 — «Тернівські мотини». 13.00 — Новини. 16.00 — Новини. 16.10 — Людина і море. 16.40 — Фільм-концерт. «Небувалщина». 17.20 — «Назустріч XII Всесвітньому фестивалю молоді і студентів у Москві». «Інтердуб». 18.00 — День за днем. (Кіровоград). 18.15 — Телефільм. (Кіровоград). 18.30 — Концерт. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Факти свідчать». (Кіровоград на Республіканське телебачення). 20.00 — Концерт ансамблю «Смерічка». 20.40 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.35 — «Сватання на Гончарівці». Вистава. Під час перерви — Новини.

ЦТ (II програма)

3.00 — Гімнастика. 8.15 — Грає трио білорусів. м. Орла. 8.35 — Фільм «Мільйон за Лауру». 9.40 — Будильник. 10.10 — Документальний телефільм. 10.40 — Шахова школа. 11.10 — Виступ лауреатів XI Всесоюзного конкурсу вокалістів ім. М. Глінки. 11.30 — Фільм — дитячий.

«Засекречене місто». 12.40 — Французька мова. 13.10 — Концерт лауреата премії Ленінського комсомолу фольклорно-хореографічного ансамблю «Хорошини». 14.00 — Документальний фільм. 14.20 — «На чий вулиці свято?». Про культурно-спортивний комплекс Горьківської області. 15.05 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Музичний кіоск. 18.45 — «До шістнадцяти і старші». 19.30 — Документальний телефільм. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Міжнародний турнір з волейболу пам'яті В. Саввіна. Чоловіки. Збірна СРСР-1 — збірна Фінляндії. 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Начальник Чукотки». 23.05 — Новини.

СЕРЕДА

ЦТ (I програма)

14.30 — Новини. 14.50 — «Провірено грастиною». Документальний фільм. 15.25 — Телефільм для дітей. «Школа». 3 серія. «Заспівають». 16.30 — Новини. 16.40 — Джерела. 17.15 — «До шістнадцяти і старші». 18.00 — Москва зустрічає друзів. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Наш сад. 19.30 — «Тверезість — норма життя». Сімейний клуб «Веселка». 19.45 — Новини. 19.55 — Телефільм «Берег його життя». 1 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Кіноанорама. 23.05 — Сьогодні у світі.

УТ

16.00 — Новини. 16.10 — Фільм-концерт «Музика продовжується». 16.35 — «Бука». Лялькова вистава. 17.20 — Продовольча програма — справа кожного. 18.00 — Телефільм. 18.30 — Фільм-концерт. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Здрастуй, піле». 20.35 — День за днем. (Кіровоград). 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм «Аршин Мал Алан». 23.05 — Новини.

ЦТ (II програма)

15.05 — Новини. 18.00 — Новини. 18.20 — «Сумське прискорення». Про впровад-

ження поного госпрозрахунку в Сумському машинобудівному науково-виробничому об'єднанні імені М. Фрунзе. 18.50 — Народні мелодії. 19.05 — «Співдружність». Тележурнал. 19.35 — Документальний телефільм. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Новини. 20.20 — Міжнародний турнір з волейболу пам'яті В. Саввіна. Чоловіки. Збірна СРСР-1 — збірна Болгарії. 21.00 — «Час». 21.35 —

Світ і мова. 19.35 — Народні мелодії. 19.50 — Новини. 19.55 — Телефільм «Берег його життя». 2 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — «Ану, дівчата! Змагання працівників сфери обслуговування». 23.20 — Сьогодні у світі.

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — «Сватання на Гончарівці». Вистава. 12.05 — Художній телефільм «Аршин Мал

«Шукай вітру». 15.30 — Новини. 18.00 — Новини. 18.20 — «Крок другий». Про дослідження впровадження поного госпрозрахунку в Сумському машинобудівному науково-виробничому об'єднанні імені М. Фрунзе. 18.50 — По сторінках передач «Музика в театрі, кіно, на телебаченні». 19.30 — Документальний телефільм. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Новини. 20.20 — Ритмічна гімнастика. 20.50 — Документальний фільм. 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Повітроплавець». 23.05 — Міжнародний турнір з волейболу пам'яті В. Саввіна. Чоловіки. Збірна СРСР-1 — збірна США. 23.45 — Новини.

проблеми». 17.35 — Фільм-концерт. 18.00 — «У нас в колективі». 18.30 — День за днем. Оголошення. (Кіровоград). 18.50 — Телефільм. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Автопортрет. 19.30 — Автопортрет. 20.00 — Міжнародна товариська зустріч з футболу. «Динамо» (Київ) — «Локомотив» (Лейпциг). Другий тайм. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.35 — «Допит». Теленова. 22.10 — «Автограф». 23.10 — Новини.

ЦТ (II програма)

3.00 — Гімнастика. 8.15 — «Хочу все знати». Кіножурнал. 8.25 — Фільм «Повітроплавець». 9.55 — До Дня працівників торгівлі. Документальний фільм. 10.35 — Т. Хреніков. Концерт № 1 для скрипки з оркестром. 10.55 — Англійська мова. 11.25 — Фільм — дитячий. «Котелок і піс картоплиною». 3 і 4 серії. 12.55 — Документальний фільм. 13.05 — Радянське образотворче мистецтво. С. Коненков. 13.55 — Концерт показового оркестру Вінісської-Морської Флоту. 15.15 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — «Війна без правил». Торговельні протиріччя між США Західною Європою і Японією. 18.45 — Співає лауреат міжнародних конкурсів В. Черноп. 19.05 — «Мамина школа». 19.35 — Документальний телефільм. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Міжнародна зустріч з баскетболу. Жінки. Збірна СРСР — збірна США. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Бережіть жінок» 1 і 2 серії. 23.40 — Новини.

УВАГА!

Завтра в приміщенні обласної бібліотеки для юнацтва імені Олександра Бойченка відбудеться чергове заняття місцевої молодіжної літстудії «Сіва». Запрошуються всі любителі красивого слова.

Початок о 18-й годині.

Редатор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

РЕЧІ В ДОРОГУ

Добре підготуватися в дорогу — це наперед вчасно придбати необхідні речі. Заздалегідь підібрати їх ви можете в магазинах споживчої кооперації.

Радимо звернути увагу

на практичні й модні, красиві на вигляд дорожні сумки з верхом із замінників натуральної шкіри: вони легкі, міцні, стійкі до вологості, добре миються, мають внутрішні або й зовнішні накладні кишені, застібки-«блискавки». Є такі, що мають і накладні клапани з замками.

Колір верха — за вашим бажанням: чорний, коричневий, зелений...

В багатьох моделях вдало поєднано стільки ж кольорів, скільки й матеріалів, з яких вони виготовлені.

У продажу широко представлені сумки різних розмірів.

Ціна — від 7 до 25 крб.

Не обійтися без зубної щітки

Стоматологи радять вранці користуватися однією щіткою, ввечері — іншою, оскільки час висихання кожної — близько доби, а мікроорганізми гинуть лише після повного висихання. Замінювати зубні щітки необхідно через три-чотири місяці.

В дорогу до щіток потрібні й футляри, які можна придбати окремо або в комплекті.

Найкращий перукар в поїзді —

електробритва

Рекомендуємо електробритви харківських заводів. Сучасні за формою та конструкцією, вони зручні й надійні в роботі.

Голить чисто, швидко, не подразнюючи шкіру, наприклад, електробритва «Харків-61». Її нерухомі ножі мають збільшену кількість пазів і забезпечують відмінне вибривання не тільки дуже короткого, а й досить довгого волосся. Висуна гребінка

дає змогу підрізняти скроні, вуса, бороду чи волосся на шії. Щоденне гоління такою бритвою — це ще й приємний масаж.

Якщо бритва має два чи три так звані «плаваючі» ножі, це означає, що вона автоматично пристосовується до індивідуальних особливостей шкіри і голить швидше.

В електробритві «Харків-64» ефект плавання ножів посилено: в ній «плаває» (коливається) й сам блок.

Справжнє задоволення діставатиме та-

кож той, хто голитиметься електробритвою «Харків-109». В ній використано «плаваючий» самозагострювальний ніж роторного типу й підпружинений нерухомий ніж-сітку.

«Харків-109» зручно лежить в руці, не вібрає, приємно масажує шкіру й забезпечує чистоту вибривання, як і при мокрому голінні.

Водіям автомобілів можна порадити «Харків-15 авто». На відміну від інших вона працює від джерела постійного струму напругою 12 В. В електромережу будь-якого автомобіля вмикається за допомогою універсального пристрою через автомобільний припалювач або розетку. Для гоління при недостатньому освітленні в корпусі бритви є лампочка.

Ціна електробритви харківських заводів — від 15 до 33 крб.

Любителі мандрувати й по ефіру часто беруть в дорогу переносні транзисторні радіоприймачі

Можемо порекомендувати уже випробувані часом радіоприймачі «Вега-404», «Селга-405», «Хазар-404». Кожен такий приймач легкий і компактний, має внутрішню магнітну антену й вхід для зовнішньої, працює в діапазонах довгих та середніх хвиль. До кожного можна підключати навушники.

Живлення — автономне: від мініатюрних елементів чи акумуляторів. Радіоприймачі «Хазар-404» та «Вега-404» можуть живитися також від зовнішнього джерела струму. Вартість радіоприймачів — 30—38 крб.

Дорожні сумки, зубні щітки й футляри до них, електробритви та інші товари, необхідні в дорогу, ви можете придбати в магазинах «Галантерея-парфюмерія» та універмагах; переносні радіоприймачі — в магазинах «Техніка», «Культовари» й універмагах споживчої кооперації.

Ласкаво просимо!

Укоопторггреклама.

«Молодой комунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському мові.

БК 01211.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кировоград,
вул. Пуначарського, 36.

Обсяг 0,5 друк. ар.

Індекс 81103.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; пасти і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Зам. № 386 Тираж 58 500.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кировоград, вул. Глинки, 2.